

ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ ΓΙΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ

ΤΟ ΑΙΝΙΓΜΑ

Μιά φορά ήταν μία βασιλοπούλα, πού η όμορφιά της δέν είχε ταίρι. Όσους όμως γαμπρούς κι' αν της έφερναν, δέν ήθελε νά πάρη κανέναν. Στο τέλος ο πατέρας της της είπε ότι, τέλος πάντων, πρέπει ν' αποφασίση νά πάρη κάποιον και τότε αυτή είπε ότι όποιος ήθελε ας έρχότανε νά της πη ένα αίνιγμα και αν δέν τό εύρισκε θά τον έπαιρνε άντρα, αν όμως τό εύρισκε θά του έκοβε τό κεφάλι. Πήγαν βασιλόπουλα απ' όλες τις χώρες του κόσμου, άλλ' ό,τι κι' αν της έλεγαν, πάντοτε αυτή τό εύρισκε και τους έκοβε τό κεφάλι. Απ' τά πολλά πειά κεφάλια είχε κάνει έναν πύργο πού του έλειπε μονάχα ένα κεφάλι νά τελειώση. Κανένας λοιπόν πειά δέν πήγαινε, γιατί όλοι ήσαν βέβαιοι ότι θά τους τό έκοβε.

Σ' ένα χωριό εκεί κοντά ήταν μία γρηά, πού είχε έναν γιό λεθέντη. Άκουσε λοιπόν κι' εκείνος γιά τή βασιλοπούλα κ' είπε της μάνας του:

— Μάνα, θά πάω κι' εγώ στην πολιτεία γιά νά πω της βασιλοπούλας ένα αίνιγμα, κι' αν κερδίσω πάει καλά, είδεμη νά μέ ξεγράψης. Δώσε μου λοιπόν την εύχή σου νά φύγω.

— Άχ, παιδάκι μου, πώς θά φύγης και θά μ' αφήσης πού δέν έχω άλλον από σένα; Εκεί πού θά πās θά χαθής, αρχισε νά κλαίη η γρηά.

— Μπορεί νά χαθώ, αλλά μπορεί και νά κερδίσω. Ετοίμασέ μου λοιπόν τά πράγματά μου νά φύγω, επέμεινε ο γιός της.

Πήγε η γρηά, του έτοίμασε τά πράγματά του και του έφτιασε και μία πηττούλα γιά νά φάη στο δρόμο. Σκέφθηκε όμως την ώρα πού την ζύμωνε:

— Αυτός εκεί πού θά πάη, θά χαθή δίχως άλλο. Εκεί λοιπόν πού θά τον κόψουνε και θά θάλουν τό κεφαλι του γιά νά τελειώση ο πύργος, κάλλιο νά πεθάνη από τώρα χωρίς νά θασανιστή.

Έβαλε λοιπόν μπόλικο φαρμάκι μέσα στην πηττούλα και του την έδωσε. Την πήρε εκείνος, πήρε τό ντουφέκι του, πήρε και την σκυλίτσα του την όμορφούλα κι' έφυγε. Στο δρόμο πού πήγαινε, πείνασε η σκυλίτσα του και καθώς δέν τον αφήνε ήσυχο, έβγαλε την πηττούλα και της έδωσε ένα κομματάκι. Μόλις όμως η σκυλίτσα τό κατάπιε, άμέσως τέντωσε τά πόδια της και ψόφησε. Τότε τό παιδί κατάλαβε πώς η πηττούλα είχε μέσα φαρμάκι και την πέταξε μία ώρα μακριά. Έθαψε ύστερα τή σκυλίτσα του κι' έτράθηξε τό δρόμο του.

Πήγαινε, πήγαινε, αλλά σαν πέρασε κάμποση ώρα πείνασε και δέν είχε τίποτα μαζί του γιά νά φάη. Είδε λοιπόν εκεί κοντά μία γίδα πού έβοσκε και την έσημάδεψε μέ τό ντουφέκι του και την σκότωσε. Η γίδα όμως ήταν στην ώρα της νά γεννήση και όταν πήγε τό παιδί νά την ανοίξη βρήκε μέσα τό κασικάκι.

Τό πήρε λοιπόν και καθώς δέν είχε τίποτε προσανάμματα γιά νά τό

ψήση, μπήκε μέσα σ' ένα εκκλησάκι πού ήταν εκεί κοντά και πήρε τά βιβλία της ψαλτικής και τους έβαλε φωτιά κι' έψησε τό κασικί. Κι' επειδή δέν ήταν πουθενά εκεί κοντά νερό, έβγαλε τό νερό απ' τά καντήλια και τό ήπιε. Ύστερα τράθηξε τό δρόμο του γιά την πολιτεία. Σαν έφτασε στο παλάτι του βασιληά, του λέν οί στρατιώτες:

— Τί θέλεις έδω;

— Θέλω, λέει, νά πω ένα αίνιγμα στη βασιλοπούλα.

— Φύγε, κακομοίρη, από δω πέρα, γιατί θά χαθής χωρίς άλλο. Ένα κεφάλι λείπει απ' τον πύργο και αυτό θά είνε τό δικό σου, του είπαν οί στρατιώτες.

— Τί σās νοιάζει έσās, τί θά πάθω; Πηγαίνετε με στην βασιλοπούλα, κι' αν είνε νά χαθώ, ας χαθώ.

Τον πήγαν λοιπόν μέσα στη βασιλοπούλα, πού καθόταν σ' ένα χρυσό θρόνο.

Της λέει τότε τό χωριατόπουλο:

— Βασιλοπούλα μου, είχα άκουστά γιά την όμορφιά σου και ήρθα νά σου πω ένα αίνιγμα κι' αν είνε νά χαθώ, ας χαθώ γιά τό χατήρι σου.

— Πές ό,τι έχεις νά μου πής, λέει εκείνη.

— Η γρηούλα έκανε την πηττούλα και την πηττούλα την έφαγε η Όμορφούλα και η πηττούλα έφαγε την Όμορφούλα. Έσημάδεψα πράγμα πού έβλεπα και σκότωσα πράγμα πού δέν έβλεπα. Και μέ τά λόγια τόψησα κ' ήπια νερό πού δέν άκούμπαγε ούτε στη γη, ούτε στον ουρανό. Βρέστο λοιπόν, κυρά βασιλοπούλα, τό αίνιμά μου.

Κάθησε η βασιλοπούλα, παιδεύτηκε, σκέφθηκε, αλλά τίποτα.

Άνοιξε τά βιβλία της νά τό βρη, αλλά πουθενά δέν ήταν γραμμένο. Ρώτησε τις δούλες της, αλλά καμιά δέν ήξερε τίποτα. Στο τέλος πειά άπελπίστηκε και λέει του παιδιού:

— Μέ νίκησες. Δέν τό βρήκα τό αίνιμά σου. Τώρα θά γίνω γυναίκα σου χωρίς άλλο, αλλά πές μου τί έσήμαινε, μόνο γιά νά ξέρω.

Κάθησε λοιπόν τό παιδί και της είπε όλα όσα έτράθηξε στο δρόμο.

Και η βασιλοπούλα σαν τον είδε τόσο έξυπνο, αποφάσισε και τον πήρε άντρα της κι' έγιναν γάμοι και χαρές και ξεφάντωσες πολλές και γκρέμισαν τον πύργο μέ τά κεφάλια κ' ήρθε κ' η γρηά κι' έκατσε στο παλάτι κι' έτρωγε κοττόπουλα πού πριν έτρωγε ψωμί και κρομμύδι...

ΠΑΙΔΙΚΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ

Η ΧΕΛΙΔΟΝΟΦΩΛΗ

Μιά φορά σέ κάποια στέγη
δυό χαρούμενα πουλιά,
δυό σπαθάτα χελιδόνια
πήγαν κι' έχτισαν φωλιά

Κι' ένα χέρι, τέτοιο χέρι,
πού δέν πόνεσε σταλιά,
πάει στη στέγη κάποια μέρ
και γκρεμίζει τή φωλιά.

Και τά δυό τά χελιδόνια
σά γυρίσαν στη φωλιά,
πειά δέ βρήκαν, τά καημένα
τά μικράκια τους πουλιά.
Στό κακό τό σπίτι τώρα,
πού χαλάσαν τή φωλιά,
δέν πηγαίνουν πειά πουλάκια,
δέν άκούς γλυκολαλιά.

ΣΤΕΛΙΟΣ ΣΠΕΡΑΝΤΣΑΣ

Η ΓΕΛΟΙΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΜΟΥΣΚΕΜΑ!...

‘Η θεία Ζαμπέττα κ' η Κοκώνα Μαριγώ ρωτάνε τή μικρή Τασιτσα:

— Είν' άπάνω η μαμιά σου, στρουμπούλω μου;

— Δέν ξέλω, άπαντάει η Τασιτσα.

— Πώς δέν ξέρεις;

— Νά... μούπε η μαμιά, αν έλθουν δυό γληές στίγγλες, νά τους πω πώς δέν είν' έδω.